ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 4243

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΗΛΙΟΣ
Ἀνατ. ἡλ. 5.14 . Δύσις ἡλ. 5.47
Ὑπατίου Ἱερομάρτυρος

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 14.4, ἐλαχ. 4.4. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 764.9

Τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς

Εἰς τὴν 3ην σελίδα:

ΗΘΙΚΗ ΚΑΤΑΠΤΩΣΙΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος προέβη χθές, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἰς τὰς προαγγελθείσας δηλώσεις του. Καί, ὅπως ἐξεφράσαμεν φόβους χθές ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης, δὲν κατώρθωσε νὰ τηρηθῇ στοιχειώδως εἰς τὸ ὕψος τῆς δυσκόλου αὐτῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα στιγμῆς —διὰ τὴν ὁποίαν, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ὑπέχει βαρυτάτας εὐθύνας ἐνώπιον τοῦ ἀπατηθέντος ὡς πρὸς τὴν ἐμπιστοσύνην του Λαοῦ— ἀλλὰ κατωλίσθησεν εἰς ἀναξιωτάτην καὶ πλήρη ἀνακριβειῶν καὶ σοφισμάτων παρελθοντολογίαν.

Ἡ οὐσία τῆς κατωτέρας ἑαυτοῦ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διατυπώσεως ἀκόμη ἀγορεύσεώς του ἦτο ὅτι διὰ τὸ σημερινὸν κατάντημα πταίει ἡ τύχη, ἡ παγκόσμιος κρίσις, ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπή, ὁ κ. Τσαλδάρης, καί, γενικώτερον, τὸ Λαϊκὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον... δὲν τὸν ἀφῆκε νὰ συμπληρώσῃ αὐτὸς τὸ ἔργον του κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1920! Ὁ ἴδιος δὲν ὑπέχει καμμίαν εὐθύνην. Εἶνε ὁ ἥρως καὶ ὁ μάρτυς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τῶν ἄλλων, ὁ παντοτε θυσιαζόμενος καὶ ἀδοξήθεις!

Δὲν εἶχεμεν καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, ἐλισθαίνων ἀπὸ καιροῦ εἰς τὸν μοιραῖον τῆς ἀφρονος αἰσιοδοξίας του καὶ τῆς ἐγωκεντρικῆς βεβαιότητός του ἐπὶ τὸ ἀλάθητόν του καὶ τὸν ἀστέρα του, παρεσκεύασε —δὲν εἴχομεν καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι κατέρρευσε χθές, καίτοι ὡς Ἕλληνες, μὴ ἀπατώμενοι περὶ τῆς κρισιμότητος τῆς στιγμῆς, τὸ ἀπηυχόμεθα εἰλικρινῶς. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος, ὑπείκων, πρὸ τετραετίας, εἰς παρήλικα φιλοδοξίαν ἐπανεμφανίσεως δραματικῆς καὶ τροπαιοφόρου ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, ἐπέπρωτο νὰ τερματίσῃ τὸ πολιτικόν του στάδιον εἰς τὴν ἔκπτωσιν τὴν σημερινήν, ἔχει τὴν πολιτικὴν κυρίως, ἀλλά, πρὸ πάντων, τὴν ἠθικήν. Διότι ἐπεχείρησε χθές, πρωθυπουργὸς αὐτὸς τῆς χρεωκοπίας, πρωθυπουργὸς ὁ ὁποῖος μᾶς ἔφερεν ἕως εἰς αὐτὴν κατάπτιν τετραετοῦς διακυβερνήσεως, καθ' ἣν μόνον εἰλικρινῆ κοινοβουλευτικὴν συνδρομὴν συνήντησεν ἐκ μέρους τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅπως τοσάκις ὡμολόγησε καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, νὰ ἐγκαλέσῃ ἄλλους διὰ τὰ ἰδικά του τὰ σφάλματα, διὰ τὰς ἰδικάς του τὰς καταστρεπτικὰς ἀπρονοησίας, διὰ τὴν ἰδικήν του τὴν ἐλεθρίαν ἐβελότυφλον αἰσιοδοξίαν, τὴν μέχρι τῆς χθές, διὰ τὰς ἰδικάς του τὰς ἀκατασχέτους τελευταίως καὶ ἐπικινδύνους πλέον παλιμβουλίας καὶ παλινῳδίας.

Εἰς μάτην προσεπάθησεν, ἐνάρξῃ τῶν δηλώσεών του, νὰ πείσῃ ὅτι καὶ ἡ Δημοσιονομική, διὰ τῆς ἐκθέσεώς της —τῆς ὁποίας ἀνέγνωσεν ὅ,τι ἤθελε καὶ ὅ,τι τὸν συνέφερεν, ἀποφυγὼν ἐπιμελῶς νὰ δώσῃ ἐλόκληρον τὸ κείμενόν της— ἀνεγνώρισεν ὅτι ἡ ἐπίδρασις τῆς γενικῆς κρίσεως δὲν ἦτο αἰσθητὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τοῦ θέρους τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τότε ἤρχισε νὰ τὴν ἀντιλαμβάνεται, ἀμβλύτατα ἀκόμη καὶ ἀμυδρῶς, ὁ κ. Βενιζέλος. Ἀλλ' ὅλοι οἱ μὴ τυφλώττοντες ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους τοῦ ἐφώναζον νὰ προβλέψῃ δι' ὅ,τι ἔκτοτε ἐλάβανεν, ἀλλὰ καὶ ἐξεδηλοῦτο ἠδη, ἂν μὴ ἀκόμη ἐπὶ τῶν δημοσίων εἰσπράξεων, ἀσφαλῶς ἄμεσα ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Ὁ κ. Βενιζέλος ὑποκρίνεται τὸν ἀφελῆ προσπαθῶν νὰ πείσῃ ὅτι ἡ κρισις ἐνέσκηψεν εἰς τὴν εὐδαίμονα αὐτὴν χώραν —οὕτως ἐχαρακτήριζε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν— ὡς κεραυνὸς ἐν εὐδίᾳ. Ματαίως ἀκόμη προσεπάθησε νὰ πείσῃ κανένα διὰ τῆς βεβαιώσεώς του ὅτι, παραμένων εἰς τὴν ἀρχήν, θὰ διατήρησε τὸ ἰσοῦγειον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ θὰ δυνηθῇ νὰ συνεχίσῃ τὰ παραγωγικὰ ἔργα. Ὁ κ. Βενιζέλος κωλύεται ἀπὸ τὴν ἐγκεντρικὴν φιλαυτίαν του νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι μετὰ τὰς τόσας ἀξιοπρεπείας καὶ παταγώδεις διαψεύσεις τῶν ἐπαγγελιῶν του οὐδεὶς πλέον δύναται νὰ παράσχῃ πίστιν εἰς τοὺς νέους ἰσχυρισμούς του, ὅτι εὐδεμίαν πλέον ἔχει πρὸς αὐτὸν ἡ Δημοσία Γνώμη ἐμπιστοσύνην, ἠναγκασμένη νὰ πιστεύῃ μόνον τὴν τόσον ἀποστομωτικὴν διὰ τὸν κ. Βενιζέλον πραγματικότητα.

Ἀλλὰ τὸ ἔσχατον τῆς καταπτώσεως τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τὰς χθεσινὰς εἰς τὴν Βουλὴν δηλώσεις του ὑπῆρξεν ὁ ἐπίλογός του. Δὲν ἐδίστασε νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐξέθεσε προώρως τὰς ἐκλογὰς κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1920, χωρὶς νὰ τὸν ἀφῆσῃ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του. Καὶ τοῦ διέφυγεν ἐντελῶς —σύμπτωμα τοῦτο καὶ διανοητικῆς μειώσεως— ὅτι ὅλοι ἐνθυμοῦνται ὅτι, ὅταν ὁ ἴδιος, λόγῳ τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ ὅτι δὲν τοῦ ἦτο καὶ ἄλλως δυνατὸν νὰ κρατῇ τὴν χώραν, ἐν ἀνατολῇ τοῦ Συντάγματος ἐπὶ μακρότερον, προεκήρυξεν ἐκλογὰς καὶ ὁ ἴδιος ἐδήλωσεν ὅτι ἐκ τῆς ἐκθέσεώς των θὰ ἐλύετο, οὕτως ἢ ἄλλως, καὶ τὸ ζήτημα τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου, ὅλοι οἱ κεφυραῖοι τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἔπως καὶ ὅλοι οἱ πολιτικοὶ τοῦ ἀντιπαλου εὑρίσκοντο εἰς τὴν ξένην ἐξόριστοι, ἢ εἰς τὰς Κυκλάδας ἐκτοπισμένοι, ἢ εἰς τὰς φυλακάς. Καὶ ἐβεβαίωσεν ἀκόμη ὅτι, οἱ ἀνδειχθέντες τότε ὑπὸ τῆς λαϊκῆς ψήφου εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, δὲν ἔπραξαν ὅ,τι ἔπρεπεν ἔναντι τῆς «δημοτικῆς» πολιτικῆς τῶν Δυνάμεων πρὸς τὴν Ἑλλάδα, λησμονῶν ὅτι καὶ τὸν τότε βασιλέα καὶ τοὺς πολιτικοὺς τῆς Ἑλλάδος ἐ ἴδιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ εἶχον ἐπιμόνως δυσφημήσει ὡς «μπός» καὶ ὡς ἐχθροὺς τῶν Συμμαχων καὶ κατέστησεν ὁ ἴδιος δυσχερεστάτην τὴν πολιτικήν των.

Αἰσθάνεται κανεὶς ἀηδίαν κυριολεκτικῶς πρὸ τῆς πρωθυπουργικῆς αὐτῆς ἀποπείρας ὅπως καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐπιρρίψῃ τὰς συνεπείας τῆς τετραετοῦς πρωθυπουργίας του —τὴν χρεωκοπίαν— ἐπὶ τῶν παλαιῶν του θυμάτων. Καὶ καταλαμβάνεται κανεὶς ἀπὸ λύπην βαθεῖαν καὶ εἰλικρινῆ διότι ὁ μέγας δοσίλογος καὶ ὑπεύθυνος τοῦ σημερινοῦ καταντήματος, ὁ ὁποῖος ἕως τώρα, ἐπὶ μίαν τετραετίαν οὐδέποτε ὡμίλησε περὶ κακῆς οἰκονομικῆς κληρονομιᾶς ἡ ὁποία νὰ ἔπεσεν εἰς τοὺς ὤμους του, ἀνατρέχει εἰς παρελθόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπεν ἐπιμελῶς νὰ ἀποσιωπᾷ, πρὸ πάντων αὐτός, διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικαιολόγητα. Ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ πηδήσας χθὲς ὑπεράνω μερικῶν τάφων διὰ νὰ παρελθοντολογήσῃ ἀθλίως, λησμονεῖ ὅτι καὶ κατὰ τὸν ἐπιδέρπιον ἀκόμη λόγον του τῆς Γραγαρέττας —πρὸ τόσον ὀλίγου καιροῦ— ὡμολόγησεν ὅτι παρέλαβε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς προκατέχους του μὲ ἰσοῦγειμένον προϋπολογισμὸν καὶ μὲ περισσευμα καὶ μὲ σταθεροποιημένον τὸ νόμισμα —μὲ πλήρως ἐπουλωμένας τὰς πληγὰς τοῦ παρελθόντος. Τοῦ διέφυγεν, ὅμως, ἰδίως ἡ ἀντίληψις τοῦ γεγονότος, ὅτι, διὰ τῆς χθεσινῆς του ἀγορεύσεως ἐνεφάνισεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐσχάτην ἠθικὴν κατάπτωσιν ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ Λαοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον λίαν συντόμως θὰ λογοδοτήσῃ.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Φουλισμοί

Ὀρθῶς προέβλεψα προχθές, ὅτι ἡ Φούλα ὄχι μόνον θὰ κατήντα νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἀντικείμενον πάσης συζητήσεως, ἀλλὰ καὶ νὰ γίνῃ ἀφορμὴ διχασμοῦ τοῦ Πανελληνίου. Πράγματι ἀπὸ δύο ἡμερῶν δὲν συζητεῖται πλέον τόσον πολὺ τὸ ζήτημα τῆς ἀναστολῆς τῶν χρεωλυσίων, ὅσον τὸ ζήτημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῶν δύο καταδικασθεισῶν γυναικῶν. Εἶνε τὸ γενικὸν θέμα κάσης συζητήσεως εἰς τὰ καφενεῖα, τὰς συνομιλίας τῶν δρόμων, τὰς συγκεντρώσεις ἔξω ἀπὸ τὶς πόρτες τῶν συνοικιακῶν σπιτιῶν:

—Ποίας γνώμης εἶσαι τοῦ λόγου σου; Νὰ γίνῃ ἢ νὰ μὴ γίνῃ ἀναστολή;

—Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὶς πληροφορίες ποὺ ἔφερε ἀπὸ τὴν Εὐρώπη ὁ κ. Τσουδερός.

—Καλὲ, τί σχέσι ἔγει ὁ κ. Τσουδερὸς μ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι;

—Πῶς δὲν ἔγει σχέσι; Ἂν μᾶς ὑπεσχέθησαν οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἄγγλοι, ὅτι θὰ μᾶς δώσουν τὴν προκαταβολή, ποὺ ζητήσαμε, ἡ ἀναστολὴ δὲν ἔνει πλέον κανένα λόγον.

—Μὰ γιὰ ποιὰ ἀναστολὴ μιλᾷς, χριστιανέ μου;

—Τοῦ χρεωλυσίου καὶ τῶν τόκων τῶν δανείων μας.

—Μωρὲ, χαοὰ στὸ ζήτημα! Ἐγὼ σ' ἐρώτησα γιὰ τὴν ἐκτέλεσι τῆς Φούλας. Αὐτὸ ἐνδιαφέρει τώρα.

Καὶ πράγματι αὐτὸ ἐνδιαφέρει. Τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα παρεμερίσθη ὁλοσχερῶς καὶ εἰς τὴν θέσιν του ἦλθε τὸ ζήτημα τῆς Φούλας καὶ τῆς Κάστρου. Κανεὶς δὲν συζητεῖ διὰ τὰς διολογίας τῶν θεψίνων μας δανείων, αἱ ὁποῖαι, λόγῳ τῆς κρίσεως, ἔγιναν μισὲς εἰς τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τους, καὶ ὅλοι θεμογολογοῦν διότι ἔγιναν μισὲς εἰς τὴν συλακὴν αἱ δύο κατάδικοι ἀπὸ τὴν θλίψιν τους. Παραλλήλως πρὸς τὸ πανελλήνιον τοῦτο ἐνδιαφέρον διὰ τὰς καταδικασθείσας γυναίκας βαίνει, ὡς ἦτο ἐπόμενον, καὶ ὁ διχασμὸς τῶν συμπολιτῶν μας. περὶ τοῦ ὁποίου ἔνοαψα προχθές. Ὁ Φουλισμὸς καὶ ὁ Ἀντιφουλισμὸς ὀξύνεται ἐπικινδύνως ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ. Οὕτω μετὰ τὰς παρατηρηθείσας πρώτας ἐκδηλώσεις ἐν Πειραιεῖ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν ἡρωΐδων τοῦ δράματος τῆς Καλλιθέας. ἔχομεν ἤδη καὶ ἄλλας, πολὺ ζωηροτέρας, τόσον ἐν τῇ προτεινούσῃ, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Εἰς τὴν Τρίπολιν, ἐπὶ παραδείγματι, ἰδιαιτέραν πατρίδα τοῦ ἀτυχοῦς Ἀθανασοπούλου, πλείστοι Τριπολιτισῶται ὑπέγραψαν τηλεγράφημα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐκφράζοντες τὴν εὐχήν, ὅπως μὴ ἐκτελεσθῇ ἡ ποινὴ τῶν δύο καταδίκων, εἰς δὲ τὴν Θεσσαλονίκην ἔλαβον χώραν ἀκόμη πλέον ἐπίσημα γεγονότα. Κατόπιν προσκλήσεων δηλαδὴ τῶν γυναικείων ὀργανώσεων τῆς μακεδονικῆς πρωτευούσης, κατὰ χθεσινὸν ἐκεῖθεν τηλεγράφημα, συνῆλθον εἰς σύσκεψιν πλείστοι διανοούμενοι καὶ ἐπιστήμονες ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ συνεξήτησαν ἐπὶ τῆς καταδίκης. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἔλαβε τὸν λόγον ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἐλευθεροπουλος, ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Μυσιρλόγλου καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Ἐπειδὴ ἀνεφύησαν σοβαραὶ διαφωνίαι μεταξὺ τῶν συνελθόντων, τὸ ζήτημα ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξε νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ γνώμη περὶ ἐκτελέσεως τῆς ἐπιβληθείσης θανατικῆς ποινῆς!

Ὥστε, ὅπως ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω περιστατικῶν, ὁ Φουλισμὸς καὶ Ἀντιφουλισμὸς ἔφθασαν νὰ γίνουν ἰδεολογίαι τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ. Δὲν εἴμεθα πλέον Βενιζελικοὶ καὶ Ἀντιβενιζελικοί, ὅπως ἄλλοτε, Βασιλικοὶ καὶ Δημοκρατικοί, καθεστωτικοὶ καὶ ἀνατρεπτικοί. Εἴμεθα Φουλικοὶ καὶ Ἀντιφουλικοί. Φανατικώτατοι δὲ εἰς τὰς πεποιθήσεις μας, ἀφοῦ καὶ ὁ Τύπος ἀκόμη διηρέθη εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα καὶ φυλλάδια κυκλοφοροῦν ἐξυψοῦντα τὴν Φουλικὴν ἰδεολογίαν ἢ ἐξευτελίζοντα αὐτὴν, κεὶ χαραμέλλες Φούλας ἐτέθησαν εἰς χρῆσιν ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τῆς καταδικασθείσης. Ἀλλὰ ποῖοι τάχα θὰ ὑπερισχύσουν ἐν τέλει; Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ εἶνε κάπως δύσκολον νὰ δοθῇ ἡ πρέπουσα ἀπάντησις. Διότι — πρὸς τί νὰ τὸ κρύπτωμεν; — καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν οἱ Ἕλληνες ἐπιδεικνύομεν τὴν ἐπιπολαιότητα τοῦ γαρακτῆρός μας, ἡ ὁποία μᾶς διακρίνει εἰς ὅλα. Ἀποτελοῦμεν λαὸν, ὅστις ἀδυνατεῖ ν' ἀνύψωθῇ μέχρι τῶν μεγάλων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνακύπτουν εἰς τὸν τόπον, ἀφήνει τὴν λύσιν αὐτῶν εἰς τὴν τύχην ἢ εἰς ἀνισχύρους τῶν εἰς τὴν τύχην ἢ εἰς ἀνισχύρους ἐνεργείας μιᾶς μερίδος ἐνθέρμων πατριωτῶν. Ἑβδομὰς ὁλόκληρος ἔχει παρέλθει ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνεφύη τὸ περισπούδαστον τοῦτο ζήτημα, καὶ ἀκόμη καμμίαν σοβαρὰν ὁρμὴν γάνωσιν δὲν ἠκούσαμεν νὰ ἀναγγελθῇ εἰς τὴν χώραν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης ἰδεολογίας. Καλὰ βεβαίως εἶνε καὶ τὰ τηλεγραφήματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ αἱ συσκέψεις τῶν διανοουμένων καὶ τῶν ἐπιστημόνων εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἀλλὰ ποῦ εἶνε, παρακαλοῦμεν, ἡ θετικωτέρα ὀργάνωσις τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ τούτου ἀγῶνος; Τί κάμνει ἐπὶ τόσον καιρὸν ἡ ἐνθουσιώδης ἑλληνικὴ νεολαία, τί κάμνουν τὰ σωματεῖα καὶ οἱ σύλλογοι, ποῦ εἶνε αἱ συσσωματώσεις καὶ αἱ Λέσχαι των, καὶ ποῦ αἱ συντονισμέναι ἐνέργειαι καὶ ἡ δράσις των πρὸς ἐπικράτησιν; Μὲ μόνον τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὸν πρώην ὑπουργὸν κ. Μισυρολόγλου θὰ διεξαχθῇ παρόμοιος ἐθνικὸς ἀγών;

Ἂς τὸ ἐννοήσωμεν ἐπὶ τέλους καλῶς καὶ ἂς μὴ ἐπιμένωμεν τὰ πάντα ἀπὸ τὴν τύχην. Εἴμεθα Φουλικοί; Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχωμεν μόνον τὸ εὐγενὲς τοῦτο φρόνημα. Ὀφείλομεν καὶ νὰ ἐργασθῶμεν καταλλήλως. Ὁμοίως καὶ ἂν συμβαίνῃ νὰ ἔχωμεν ἀντιφουλικὰς ἰδέας, πρέπει νὰ συστηματοποιήσωμεν τὰς ἰδέας ταύτας, νὰ ὀργανωθῶμεν καταλλήλως, νὰ συσσωματωθῶμεν πέριξ τῆς σημαίας, τὴν ὁποίαν ἐξελέξαμεν, καὶ τάσσοντες ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀγώνός μας ἱκανοὺς ἀρχηγούς, νὰ βαδίσωμεν μετὰ τόλμης πρὸς τὴν νίκην ἢ τὸν θάνατον. Ὁ Βοναπάρτης, ὅταν ἡ στρατιά του εὑρέθη ἐμπρὸς εἰς τὰς πυραμίδας τῆς Αἰγύπτου, εἶπεν εἰς τοὺς Γάλλους πολεμιστὰς ὅτι ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν γιγαντιαίων ἐκείνων μνημείων σαράντα αἰῶνες τοὺς ἔβλεπαν καὶ ἔπρεπε νὰ μὴ ἀμαυρώσουν τὴν γαλλικὴν δόξαν. Καὶ ἐγὼ λοιπὸν λέγω πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους συμπολίτας μου:

—Προσέξατε! Ἀπὸ τὸ Δαφνὶ σᾶς παρακολουθοῦν ὁ Δρομοκαΐτης καὶ ὁ Τσιριγώτης. Φανῆτε ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν των.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Μεταξὺ τῶν γειτόνων μας

Εἰς τὴν χώραν τοῦ Ζώγου

Ἐντυπώσεις Οὔγγρου

Ὁ ταγματάρχης Βαίσμπεκερ, τοῦ οὐγγρικοῦ στρατοῦ, παραμείνας ἐπὶ ἑπταετίαν εἰς τὴν γειτονικὴν Ἀλβανίαν ὡς «ὀργανωτὴς τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας» καὶ ἐπιστρέψας ἤδη εἰς τὴν Βουδαπέστην, δημοσιεύει εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἀζ Ἔστ» τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς χώρας τοῦ Βασιλέως Ἀχμὲτ Ζώγου:

Ἡ ἱστορία τῶν τελευταίων ἐτῶν τῆς Ἀλβανίας εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως Ζώγου, ἡ τελικὴ ἐπικράτησις τοῦ ὁποίου ἔκρινε καὶ τὴν τύχην τῆς χώρας. Ὁ βασιλεὺς Ζώγου ἐγεννήθη τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1895 εἰς τὸ Μπουργκαΐετ. Εἰς ἡλικίαν 17½ ἐτῶν ἐπολεμοῦσεν ἐπὶ κεφαλῆς ὀλίγων ὀπαδῶν του εἰς τὰ σύνορα τοῦ Μαυροβουνίου. Ἐπῆλθεν ὁ μέγας πόλεμος ὁπότε τὰ στρατεύματα τοῦ νεαροῦ Ζώγου ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας. Εἴκοσι ἐνὸς ἐτῶν, ὁ Ζώγου ἦτο συνταγματάρχης τοῦ Ἀλβανικοῦ στρατοῦ καὶ πρόεδρος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ Ἐλβασάν. Τὸ 1920, διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἔκτοτε ἀπέβη πράγματι δημοφιλής. Τὸ 1922 κατέστειλε τὸ πρῶτον ἐπαναστατικὸν κίνημα, τὸ 1923 ἔγινε πρωθυπουργός, μετὰ δύο ἔτη ἐξελέγη πρόεδρος τῆς δημοκρατίας, καὶ εἰς ἡλικίαν 33 ἐτῶν ἀνεκηρύχθη βασιλεύς. Ἀναμφιβόλως ἡ σταδιοδρομία αὐτὴ δὲν ἦτο τόσον ὁμαλὴ ὅσον τὴν ἐμφανίζει ἡ ἁπλῆ ὡς ἄνω παράταξις χρονολογιῶν. Τὸ 1924 ἐπὶ παραδείγματι, ἐνῷ ἀκόμη ὁ Ζώγου ἦτο μόνον πρωθυπουργός, ὑπέστη μίαν δολοφονικὴν ἀπόπειραν εἰς τὸ κοινοβούλιον τῶν Τιράνων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγλύτωσε μὲ μίαν βαρεῖαν πληγήν. Μετ' ὀλίγον ἡ φρουρὰ τῆς Σκόδρας ἐστασίασεν ἐναντίον του καὶ ὁ ἴδιος ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ εἰς τὰ ὄρη, ἐνῷ τὴν ἀρχὴν κατέλαβεν ὁ ἀντίπαλός του Φάνο Νόλη. Ἐπὶ ἓξ μῆνας τότε ὁ Ζώγου ἦτο πρόσφυξ, μόνον δὲ μετὰ σκληρὰν προσπάθειαν κατώρθωσε ν' ἐπανέλθῃ εἰς τὴν χώραν τοῦ προγόνου του τελευταίου βασιλέως καὶ ἥρωος τῆς Ἀλβανίας, τοῦ θρυλικοῦ Τουρκομάχου Σκεντέρβεη.

«Ὁ Ζώγ φεύγει τώρα, ἀλλὰ θὰ ξαναέλθῃ γιὰ νὰ μὴ ξαναφύγῃ ποτέ» εἶχεν εἰπῆ ὁ Ἀχμὲτ Ζώγου ὅταν ὑπεχρεώθη νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν πατρίδα του ἐκτοπισθείς. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ λέξις «Ζώγ» σημαίνει ἀλβανιστὶ πουλί, οἱ δὲ Ἀλβανοὶ ἐπονομάζονται «Σκιπτάρ», δηλαδὴ ἀετοί. Πράγματι, ὁ Ζώγου ἐπανῆλθε νικητὴς καὶ ἔκτοτε, ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐναντίου του ἀποπείρας τῆς Βιέννης, ἡ δημοτικότής του αὐξάνει.

Ὅταν ἐπρωτοπῆγα εἰς τὴν Ἀλβανίαν, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1924, οἱ ἀναλφάβητοι μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ ἀνήρχοντο εἰς τὰ 94 %. Πλουσιοι ἔμποροι καὶ ἐπιχειρηματίαι δὲν ἤξευραν νὰ βάλουν οὔτε τὴν ὑπογραφήν των. Δι' αὐτὸ, εἶχαν σφραγίδας μὲ τὰς ὁποίας ὑπέγραφαν. Ἔκτοτε, συντελέσθησαν ἀρκεταὶ πρόοδοι, ὄχι δὲ μόνον εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Ἐκτίσθησαν νέα κτίρια, ἔγιναν νέοι δρόμοι, ἡ πρωτόγονος ἄλλοτε γεωργία συγχρονίζεται βαθμηδόν, ὁ ἀστικὸς κώδιξ ὁ ὁποῖος ἀπετελεῖτο μέχρι πρό τινος ἀπὸ 7 μόνον παραγράφους περιλαμβάνει ἤδη 18 τόμους.

Παρὰ ταῦτα, ὅλαι αὐταὶ αἱ πρόοδοι δὲν ἐπέφεραν καμμίαν χειραφέτησιν τῆς γυναικός. Ἡ Ἀλβανία δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι εἶνε ἡ μόνη χώρα τῆς Εὐρώπης ὅπου δὲν ὑπάρχουν γεροντοκόρες, ἀφοῦ ὅλα τὰ κορίτσια παντρεύονται ἀπὸ μικρά. Τὸ ἔθιμον αὐτὸ προκαλεῖ, φυσικά, τὰς περιεργοτέρας ἐνώσεις. Ἐγνώρισα π. χ. ἕνα χωροφύλακα ἐν ἀποστρατείᾳ ποὺ εἶχε νυμφευθῆ μ' ἕνα κοριτσάκι 12 ἐτῶν, ἐνῷ ὁ μικρότερος ἀδελφός του, ἡλικίας 14 ἐτῶν, εἶχε πάρει γυναῖκα 21 ἔτους. Ἴσως, τὸ ἔθιμον αὐτὸ εἶνε ἡ αἰτία τοῦ ὅτι τὸ φλερτ εἶνε ἐντελῶς ἄγνωστον εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Ἐπίσης ἄγνωστος εἶνε καὶ ἡ αὐτοκτονία δι' ἐρωτικοὺς λόγους. Ἡ πολυγαμία ἰσχυε μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1928. Τότε, ὁ βασιλεὺς ἐξέδωκε διάταγμα δι' οὗ ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς ὑπηκόους του νὰ διώξουν τὰς συζύγους ποὺ δὲν τοὺς ἤρεσαν. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι εἰς τὰ Τίρανα, ἀριθμοῦντα μόνον 35.000 κατοίκους, ἐσημειώθησαν τότε 864 διαζύγια.

Ἡ εἰσπραξις τῶν φόρων εἶνε ἰδιότυπος εἰς τὴν Ἀλβανίαν, τοὐλάχιστον μεταξὺ τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ. Ἐκεῖ ἰσχύει ἀκόμη τὸ σύστημα τῆς εἰς εἶδος φορολογίας, ἤτοι ἡ δεκάτη. Τὸ κράτος ἐκχωρεῖ τὴν δεκάτην αὐτὴν, —ὁριζομένην κατὰ κοινότητας, 3—4,— εἰς τὸν πλειοδοτοῦντα, ὁ ὁποῖος εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Ἕλλην. Αὐτὸς ἔχει ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι πηγαίνουν ἐπὶ τόπου καὶ καταμετροῦν τὴν ἐσοδείαν, τὴν καταμέτρησις εἶνε ἐν τάξει, λαμβάνει ἀμέσως ἰσχὺν νόμου καὶ ὁ χωρικὸς πληρώνει ἀμέσως τὴν ἀναλογίαν, εἰς εἶδος. Τὸ σύστημα αὐτὸ εἶνε τόσον ριζωμένον εἰς τὴν νοοτροπίαν τοῦ Ἀλβανικοῦ πληθυσμοῦ, ὥστε ἡ μεταβολή του νὰ φαίνεται πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατος. Εἶνε δὲ προσθέτως τόσον ἐύκολον, ὥστε σπάνιαι εἶνε αἱ περιπτώσεις ἐμπροσγμάτων διαμαρτυριῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ ἦσαν καθόλου ἀδύνατοι, δεδομένου ὅτι κάθε Ἀλβανὸς θεωρεῖ ὑποχρέωσιν νὰ ὁπλοφορῇ.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς καλῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ὁπλοφορίας, ἡ Ἀλβανία ἔχει ἐκτελέσει κατὰ τὰ τελευταία ἔτη ἀρκετὰς προόδους, αἱ ὁποῖαι ἄν διὰ τὴν Εὐρώπην φαίνωνται ἀσήμαντοι, εἶνε ἀλματώδεις διὰ μίαν χώραν ἐντελῶς πρωτόγονον μέχρι πρό τινος ἀκόμη, ὡς ἦτο ἡ χώρα τοῦ βασιλέως—πουλιοῦ.....

τέρα ὀργάνωσις τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ τούτου ἀγῶνος; Τί κάμνει ἐπὶ τόσον

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΟΥΑΔΙΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΝ. Σαξάφ. «Τούλιος Καίσαρας».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Κηφίσ. Μαρίνα). «Ο Γιαγιούς». Δράμα, πρωτ.
ΜΟΝΤΙΑΝ. «Σμαϊλ» από τέρατα».
ΟΛΥΜΠΙΑ. 6.30 μ.μ. Τό Α' φεστιβάλ της διασήμου καλλιτέχνιδος Μαρ-Γαρίτας Πέρρα. Μ. μουσ.
ΠΑΠΑΓΟΥΑΝΝΟΥ. «Η βενετέικη τριανόν». (Λαγουδοπούλος). «Η Ρουλέττα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Τό καφενείον».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Μιά νύχτα στόν Παρίσι». Μ. Βίδορ.
ΙΝΤΕΑΛ. «Η γυναίκα στόν πόλεμο» ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ο λόρδος μας ...ανγκετέιρος».
ΣΠΛΑΝΤΙΤ. «Λγνωστος λογιαρ». ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ. «Η Α. Μ. Πονεντέρα».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Η Λίση τής Μαίρης Νταγιάν».
Συναυλιακά
ΛΕΗΝΑΪ'ΚΟΝ. Ζαζ Μοχίκα.
ΑΡΗΣ. «Θανλιές τής νυκτός». Πειραιώς
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. 6 μ.μ. «Η Βανλιόπουλα τής Πλάκας».

Τό ραδιόφωνον

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.λ. 4.30 κ.μ. Μουσικόν δωρείον. 8. Ορχήστρα: «Σονάτα ἀρ. 57» (Λανδβίγ). 8.45 μ.μ. Μουσική δωρεάν. 8. 40 μ.μ. «Φυσικά».

ΛΕΙΠΤΖΙΑ (259 μ.λ.). 8.30 μ.μ. Συναυλία δια δύο πιανίνα. Γέρμπερ, Γερμ. Φέστερ, Γερμ. Σεντμάλλεν, Βάγνερ-Γρεγ. 10 μ.μ. Ζωντανή ἀφιερωμένη στόν Χάνδελ (κατά τά 200 ἐτεία τοῦ θανάτου). Λίστοκρατικά δεύτερον τοῦ.

ΒΡΕΣΛΑΥ (325 μ.λ.). 9.30 μ.μ. Σλεζιανή μουσική. Ρόμπερτ Τόξμαν: Ἔργα: Χάσδε, «Ξωφνιάνα — ἀνάμνησις», Ἔν ὀρχήστρον καὶ γαμπαλόν». Ἀλλήλοις ἐξ ἀλλήλων δύο βιολί, βιολοντσέλο, δύο πιανά καὶ φυσητῆρες.

ΒΩΡ. ΙΤΑΛ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ. (Μιλάνο, Γενοβή, Τορίνον, Τρίεστη). 8.30 μ.μ. Ἐκφωνήσεις Τοῦλιο «Μενένιος, Σκράσσι: «Μιά νύχτα στό Βενετέικον». 9.30 μ.μ. Ἔργα Γεργέσεκ: Κοντίνετσο. 8.30 μ.μ. Ἔργα Ρόσσινι: Ἐκφωνήσεις τοῦ «Ὀπερα».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (365 μ.λ.). 8.35 μ.μ. Ζανταλία ἐλαφρά μουσική. 10 μ.μ. Μουσικόν δωρεάν. Ἔργα Μπαχ, Τρόμβ, Ραβέλ, Μοσσν, Μονσκόφσκι.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385 μ.λ.). 8 μ.μ. Ἀρχαία γνωστή ὀρχήστρα. 8.15 μ.μ. Μελοδία. 8.45 μ.μ. Ὀπερα «Ἀφροδίτη». Ἔργο: 9.15 μ.μ. Φωνορένια. 9.45 μ.μ. Ἐκφωνήσεις ἀπό τόν Ἀλμπέρ.

Ὀπερα - κωμῳδία, Τραγῳδία, 10.15 μ.μ. Ἐκφωνήσεις ἀφιερωμένες στόν Ἐπιφανεστ ἀφήγησις. 11.30 μ.μ. Ἐπιφανεστ ἀφήγησις. Μουσ. Ὀπερας: Βαγνέρ, Ὀστέρμαν, Μπρόκ, Μαρ, Ἀνάκαλεσις τοῦ Ἀμπρόζιο Τόμας.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ (304 μ.λ.). 8. 40 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Ἐπιφανεστ ἀφήγησις δια σόλα, γυναῖκα καὶ ὀρνεόφωνα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.λ.). 7.15 μ.μ. Μουσική δωρεάν. 8.30 μ.μ. Ἔργο Χόλδερ: Ὀρνεόφωνα δια σόλα, χορωδία καὶ ὀρχήστρον.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.λ.). 7.45 μ.μ. Χόλδερ: Ὀρνεόφωνα δια σόλα, χορωδία καὶ ὀρχήστρον.

ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ (429 μ.λ.). 10.10 μ.μ. Ἔκφωνήσεις Χόσμ.

ΡΟΜΗ (441 μ.λ.). 9 μ.μ. Δίσκοι. 9. 45 μ.μ. Συναυλία ἔργων Μαστρέλλο «Λανσόνα» (Ἐπιφανεστ). «Βρεττόνα» (Ἐπιφανεστ) καὶ σύφτρο» τής Ἔνναι.

ΠΡΑΓΑ (488 μ.λ.). 10 μ.μ. Ἐκφωνήσεις Χόσμ.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411 μ.λ.). 9.15 μ.μ. Σταφίδα. Πλοφφός λοιπόν. 11.30 μ.μ. Μουσικόν χορόν.

Ἀνάπαυε σταματοῦν τήρησε δὲν ἐβέβαιον, ἄτι θεμελιώνουν τήν ἐπιφάνεια, κάτωθι δὲν ἐξεβάλωνε, ὅτι ἐπιφάνεια τοῦ ἐπιφάνεια ἐν ἀνάμεσα ἐν ἀνάμεσα ἐν ἀνάμεσα

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ ΗΡΧΙΣΕΝ ΑΝΑΧΑΙΤΙΖΟΜΕΝΗ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΕΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΤΗΝ ΧΡΥΣΗΝ ΒΑΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. ('Αθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ν. Ὑόρκης ὅτι ἡ χθεσινὴ ἀναχαίτισις τῆς πτώσεως τῆς τιμῆς τοῦ δολλαρίου ἐξηκολούθησε καὶ σήμερον. Οὕτω, σήμερον ἡ λίρα ἤνοιξεν εἰς τὴν τιμὴν 3.75 ¾ ἔναντι τοῦ δολλαρίου, ἐνῷ χθὲς εἶχε 3.77 ¾.

Οἱ «Τάϊμς» γράφουν σχετικῶς ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὴς ἡ πληροφορία καθ' ἣν ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν χρυσὴν βάσιν.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. ('Αθην. Πρ.). — Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος λήγει αὔριον ὁ δὲ προϋπολογισμὸς θὰ δοθῇ πρὸς δημοσίευσιν τὴν νύκτα τῆς αὔριον. Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι οὗτος θὰ εἶναι ἰσοσκελὴς καὶ μὲ μικρὸν μάλιστα περίσσευμα. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν προθυμίαν τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν οἱ Ἄγγλοι φορολογούμενοι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των.

Ο κ. ΦΛΑΝΤΕΝ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 30. ('Αθην. Πρ.). — Καθ' ἃ ἐγνώσθη μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων, τὸν κ. Ταρντιὲ θὰ συνοδεύσῃ εἰς Λονδῖνον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Φλαντὲν, ὅστις καὶ θὰ παραμείνῃ εἰς Λονδῖνον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Γάλλου Πρωθυπουργοῦ, ἐφ' ὅσον θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ σύγκλησις ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος διασκέψεως εἰς ἣν θὰ μετάσχουν οἱ ἀντιπρόσωποι Γερμανίας καὶ Ἰταλίας ὅπως συζητηθῇ τὸ πρόβλημα τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν παραδουναβίων χωρῶν.

ΤΡΑΓΙΚΗ ΕΚΡΗΞΙΣ ΕΙΣ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΤΟΥ ΖΑΓΚΡΕΜΠ

ΠΟΛΥΑΡΙΘΜΑ ΘΥΜΑΤΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 30. ('Αθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ζάγκρεμπ ὅτι τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἐσημειώθη ἔκρηξις εἰς τὸ ἐκεῖ ἐργοστάσιον καὶ στεύντιο τῆς κινηματογραφικῆς ἑταιρείας «Στάρ Φίλμ», ἥτις προεκάλεσε πυρκαϊὰν ἐξ ἧς κατεστράφη ὁλόκληρον τὸ κτίριον εἰς τὸ ὁποῖον ἐστεγάζοντο αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρείας. Ἐπειδὴ ἡ ἔκρηξις κατέστρεψε τὴν κλίμακα τοῦ κτιρίου, οἱ ἐντεῦθεν ὡρμησαν νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὰ παράθυρα. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐπήδησαν ἀπὸ τὸ δεύτερον πάτωμα καὶ ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς. Μέχρι τοῦδε ὑπάρχουν τέσσαρες νεκροὶ καὶ εἰκοσιεννέα τραυματίαι. Ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν θυμάτων δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι διότι δὲν ἐξεκαθαρίσθη ἀκόμη τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῆς καταστραφείσης οἰκοδομῆς.

ΔΙΕΤΑΧΘΗ Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΛΗΓΟΝΤΩΝ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΩΝ ΕΙΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπηύθυνε χθὲς εἰς τὴν Δ. Ο. Ε. τὴν ἀπάντησίν του ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων τῆς διὰ τὴν ἀναστολὴν τῶν χρεωλυσίων καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.

Εἰς τὴν ἀπάντησίν του ταύτην ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν δέχεται τὴν ἄποψιν τοῦ Ἐλέγχου ὅπως μὴ ἀνασταλοῦν ὅλα τὰ χρεωλύσια, ἀλλὰ μόνον τὰ τοῦ Παγίου 4 % τοῦ 1889.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ τοκομερίδια λήξεως 1ης Ἀπριλίου δηλοῖ ὅτι θὰ πληρώσῃ ταῦτα εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου. Διὰ τὰ ἀποθέματα τοῦ Ἐλέγχου, ἀνερχόμενα ὡς γνωστὸν εἰς 140.000 λίρας, δηλοῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ζητήσῃ ταῦτα ὁπωσδήποτε.

Πληροφορούμεθα ἀφ' ἑτέρου ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἐτηλεγράφησε καὶ εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Τράπεζαν «Κοντουάρ Νασιονάλ ντ' Ἐσκόντ» νὰ πληρώσῃ ἐπίσης εἰς χαρτίνας λίρας τὰ τοκοχρεωλύσια τοῦ δανείου των 11 ἑκατομ. φράγκων 4 % τοῦ 1910.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κυβέρνησις ἔδωσε χθὲς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐντολὴν ὅπως προβῇ εἰς τὴν μεταφορὰν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων. Ἡ μεταφορὰ ἐγένετο ἤδη ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου (χαρτίνας δηλαδὴ λίρας) καὶ οὐχὶ εἰς χρυσόν.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὸ Δημόσιον ὠφελεῖται περὶ τὰς 45.000 λίρας.

Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΚΩΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ καταθέσῃ σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ζητῇ ἡ κυβέρνησις ἐξουσιοδότησιν ὅπως μειώσῃ προσωρινῶς τὸν τόκον τῶν ἐσωτερικῶν δανείων κατὰ 25 ο)ο καὶ ὅπως ἐπιβάλῃ τὴν συνθετικὴν φορολογίαν ἐπὶ τῶν ἐμολογισύχων τῶν ἐξωτερικῶν δανείων.

Θὰ καταθέσῃ ἐπίσης νομοσχέδιον δι' οὗ θὰ διευκολυνθῇ ὁ προϋπολογισμὸς κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τῆς νέας χρήσεως 1932—33 διὰ δωδεκαημερίων.

Ἐπιτροπὴ ἀντιπροσώπων τῶν ἐν Ἑλλάδι βορειοαβρικῶν ἐργαν.ώσεων ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπέδωσεν ὑπόμνημα ἐν σχέσει μὲ τὰς ὁμολογίας τοῦ δανείου μετανα.τατεύσεως 6 ε)ο 1923 καὶ τὰ ὑπὸ μελέτην τῆς κυβερνήσεως μέτρα περὶ μετατροπῆς τῶν ἐσωτερικῶν δανείων.

Ὁ κ. Μαρῆς ἐβεβαίωσε τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον τὴν ἀναστολὴν τῶν χρεωλυσίων τῶν δανείων ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ ὅτι μείωσιν τῶν τόκων αὐτῶν κατὰ 25 ο)ο.

Τὰ ὁριστικὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως θὰ ληφθοῦν μετὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν διάσκεψιν τῶν ἐπανορθώσεων τοῦ Ἰουνίου.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θὰ κατατεθῇ κατὰ τὴν ἀποψινὴν, πιθανῶς, συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τὸ σχέδιον νόμου περὶ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν προσυπογραφὲν καὶ ὑπὸ τοῦ κ.ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου, δίδεται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ δικαίωμα ὅπως περιορίζουν τὴν εἰσαγωγὴν διαφόρων ξένων προϊόντων, κατὰ ποσοστὸν ὁριζόμενον ὑπ' αὐτῶν.

Εἰδικώτερον διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀπαγορεύεται γενικῶς ἡ εἰσαγωγὴ μηχανημάτων πρὸς ἵδρυσιν νέων βιομηχανιῶν. Ἐξαιρετικῶς μόνον ἐπιτρέπεται αὕτη κατόπιν εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας.

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. ('Αθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βαγδάτης ὅτι κατὰ ῥαδιοτηλεγράφημα ληφθὲν αὐτόθι, γαλλικὸν ταχυδρομικὸν ἀεροπλάνον ἐκτελοῦν ἑβδομαδιαίαν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν μέχρι Βασσόρας, κατελήφθη ὑπὸ ἀνεμοστροβίλου εἰς τὴν ἔρημον ὅπου συγκρουσθὲν ἐπὶ ἀμμελόφου συντρίβη. Οἱ τρεῖς ἐπιβάται τοῦ ἀεροπλάνου, ἤτοι ὁ πιλότος, ὁ μηχανικὸς καὶ ὁ συνταγματάρχης Ντὲ Ρινιέ, πρόεδρος τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπῆς τῆς διαχαράξεως τῶν συνόρων τῆς μεθορίου Ἰρὰκ—Συρίας ἐφονεύθησαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΠΡΙΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΕΝΤΟΝΟΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Η ΥΠΟΒΛΗΘΕΙΣΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

λὰ καὶ ὡς πρόεδρον ἀκόμη τῆς Οἰκουμενικῆς, καὶ ἂν ἀκόμη ὅλοι οἱ ἀδιάλλακτοι τοῦ κόμματός του τὸν ἐγκατέλειπον καὶ τὸν ἀπεκήρυττον.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἠθελήσατε νὰ μὲ ἀποσπάσητε ἀπὸ τὸ κόμμα μου. Αὐτὴ ἦτο ἡ εὐγενής σας πρόθεσις.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος συνέστησε τελευταῖον, ἀντὶ τῆς Οἰκουμενικῆς, τὴν κυβέρνησιν εἰδικοτήτων. Ἡ πρότασις ἀπεκρούσθη ἐντόνως παρ' ὅλων τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν, διότι, κατὰ μὲν τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν «δὲν θὰ ἦτο καθόλου ἐνισχυτικὸν τοῦ κύρους τοῦ πολιτικοῦ κόσμου νὰ δηλώσῃ ἀδυναμίαν διακυβερνήσεως τοῦ σκάφους εἰς ὥρας τρικυμίας, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς θέσεις του ὅταν ἀποκατασταθῇ ἡ αἰθρία». Κατὰ δὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως «τοιαύτη κυβέρνησις θὰ ἦτο ἡ χειροτέρα ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις, διότι, ὄχι μόνον τὴν τάξιν δὲν θὰ ἦτο εὔκολον νὰ τηρῇ, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ὀρθοτέραν πολιτικήν, ὁ σχηματισμός της δὲ θὰ ἀπετέλει πιστοποίησιν ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς ἰδίας αὐτῶν ἀνικανότητος καὶ εὐτελείας».

Αὐτά εἶνε, κύριοι, τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐπρόβαλε διὰ νὰ ματαιώσῃ τὴν συγκρότησιν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως.

Πολλοὶ φίλοι μου καὶ ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης καὶ ἐκ τῶν ἐκτὸς αὐτῆς μὲ κατέκριναν διότι, ἐπιδιώξας ἐπὶ ματαίῳ τὴν συγκρότησιν τῆς Οἰκουμενικῆς, ἔδωκα τὴν ἐντύπωσιν ἀνθρώπου ὀρρωδοῦντος πρὸ τῶν εὐθυνῶν, καὶ ζητοῦντος νὰ κρυβῇ ὄπισθεν ἄλλων, διὰ τῆς δηλώσεως ὅτι δὲν ἀξιοῖ νὰ προεδρεύσῃ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ δέχεται νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς ἁπλοῦν μέλος αὐτῆς.

Πρέπει νὰ βεβαιώσω τοὺς φίλους μου τούτους ὅτι, ἐπιχειρήσας τὴν συγκρότησιν τῆς Οἰκουμενικῆς, εἶχα βολιδοσκοπήσει προηγουμένως τὸ ἔδαφος. Καί, μολονότι εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸν κ. Τσαλδάρην δὲν ἠδυνάμην νὰ ἔλθω, οὔτε ἄλλως τε μὲ τοὺς ἄλλους ἀρχηγούς, συνωμίλησα ὅμως μὲ φίλους του ἐκ τῶν ἀρίστων, οἱ ὁποῖοι, χωρὶς βέβαια νὰ μοῦ ἐγγυηθοῦν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποπείρας μου, μ' ἐβεβαίωσαν ὅτι πολλοὶ Λαϊκοὶ θὰ συνιστοῦσαν εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεώς μου. Ἔκρινα ἑπομένως ὅτι εἶχα καθῆκον ἐφόσον ἐνόμιζα ὅτι ἡ συγκέντρωσις ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἠδύνατο ν' ἀντιμετωπίσῃ καλύτερον τὴν ἐκραγείσαν κατάγιδα, νὰ ἐπιχειρήσω τὴν συγκρότησιν τῆς Οἰκουμενικῆς. Ἡ ὑγειοῦς σκεπτομένη κοινὴ γνώμη, ἀνεξαρτήτως κομματικῶν πεποιθήσεων, θ' ἀναγνωρίσῃ, εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἔπραξα τὸ καθῆκόν μου.

Μένω λοιπὸν εἰς τὴν θέσιν μου, χωρὶς νὰ παραγνωρίζω τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζω, δυσκολίας ὀφειλομένας καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ εἰς τὴν περὶ αὐτῶν γνώμην τῶν πολλῶν, εἰς τὸν ψυχολογικὸν δηλαδὴ παράγοντα, ὅστις τοιαύτην ἔχει σημασίαν εἰς τὰ ἀφορῶντα ἰδίως τὸ νόμισμα ζητήματα. Ἡ ἐπίκρισις τῶν κυβερνητικῶν μέτρων καὶ ἐνεργειῶν, θὰ εἶναι εὔκολος καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς καλῆς πίστεως συζητητάς. Διότι καὶ θυσίαι θὰ ζητηθοῦν ἀπὸ πολὺν κόσμον, καὶ λάθη δὲν εἰμποροῦν ν' ἀποφευχθοῦν. Ἀφοῦ, μὲ ὅσα φῶτα εἰδικὰ καὶ ἀν περιστοιχισθῶμεν, ἀδύνατον εἶνε νὰ ἔχωμεν ἐπιστημονικὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ μέτρα ποὺ λαμβάνομεν εἶναι τὰ καλύτερα. Ὅ,τι ζητῶ ἀπὸ τοὺς καλῆς πίστεως συζητητὰς εἶνε ν' ἀναγνωρίσουν ὅτι ὅλαι αἱ πιθανότητες ὑπάρχουν ὅτι εἰς ὀλιγώτερα σφάλματα θὰ ὑποπέσῃ γενικῶς ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τὸν καθένα ἀνεξάρτητον καὶ μεμονωμένον κριτὴν τῶν μέτρων της, ἀφοῦ ἀποφασίζει ἐν γνώσει τῶν ἀντιθέτων θεωρητικῶν ἀντιλήψεων, μὲ τὸ εὐρύτερον πολιτικὸν πνεῦμα καὶ τὴν πολιτικὴν διαίσθησιν τὴν ὁποίαν διαθέτουν οἱ ἄξιοι τοῦ ὀνόματος τούτου πολιτικοὶ ἄνδρες.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ κυβέρνησίς μου ἔχει τὴν συναίσθησιν ὅτι, ἀποκρούσασα ἐξ ἀρχῆς τὰς συστάσεις ἐκείνων, ποὺ ὑπεστήριξαν ὅτι πρέπει νὰ σπεύσωμεν εἰς μονομερῆ ἀποκήρυξιν τῶν δανειακῶν μας ὑποχρεώσεων, ἔσωσε τὴν χώραν ἀπὸ τὸ στίγμα τῆς δολίας χρεωκοπίας, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἐστιγματίζετο, ἐάν, ἐνῷ προσέφευγεν εἰς σύναψιν δανείων μέχρι τῆς προηγουμένης, ἀπεκήρυττε μονομερῶς τὴν ἐπιοῦσαν τὰς ὑποχρεώσεις της εἰς τὴν πρὸ τῆν δυσκολίαν κατὰ τῆς ὁποίας προσέκρουσε. Διὰ τῆς πολιτικῆς δὲ τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε, ζητήσασα πενταετῆ ἀναστολὴν τοῦ χρεωλυσίου τῶν ἐξωτερικῶν δανείων μας, καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς χρηματοδοτήσεως καὶ συνεχίσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων, καὶ προκαλέσασα τὴν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῆς καταστάσεώς μας ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῆς Κ. Τ. Ε. ἔγινεν αἰτία ν' ἀποκαλυφθῇ ἡ ἀληθὴς κατάστασις τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας. Καὶ ἐνῷ ἕως χθές, ὁσάκις συνεζητοῦμεν οἱοσδήποτε ἐκ τῶν κυβερνητῶν πρὸς ξένους, ἦτο ἀδύνατον νὰ τοὺς πείσωμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐξῆλθε τοῦ πολέμου τελείως οἰκονομικῶς ἐξηντλημένη, σήμερον ἡ κατάστασις μας διεπιστώθη οἵα περίπου εἶναι. Καὶ συνιστᾶται νὰ μᾶς δοθῇ ἐξωτερικὴ ἐπικουρία πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας μᾶς ἐδημιούργησεν ἡ ἐπίτασις τῆς παγκοσμίου κρίσεως. Ἡ ἐπικουρία, ἡ ὁποία συνιστᾶται νὰ μᾶς δοθῇ κρίνεται, ὅπως εἶπον, ἀνεπαρκὴς ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν. Θὰ ἐπιδιώξωμεν, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἀρχικῶν μας προτάσεων. Διότι ἄνευ τῆς ἀποδοχῆς των εἶνε ἀδύνατον ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὰς ἐν λόγῳ δυσχερείας.

Διὰ τῆς τροπῆς ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὰ πράγματα ἐλύθην εὐτυχῶς μιᾶς δεσμεύσεως ἣν εἶχον ἐπιβάλει εἰς ἑαυτὸν διὰ τοῦ ὑπομνήματός μου πρὸς τὰς Δυνάμεις. Προβὰς εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ τοκομεριδίου τοῦ Ἀπριλίου, διὰ νὰ ἀνταποκριθῶ πρὸς τὰς ἁρμοδίως γενομένας μοι συστάσεις, δὲν λείπω νὰ δηλώσω ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταβάλωμεν ἐκ τοῦ ἰσχνοῦ καλύμματος τῆς Ἐκδοτικῆς ἄλλο τοκομερίδιον, ἐὰν τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. δὲν ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς αἰτήσεις μας εὐρύτερον ἀπὸ τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπήν. Δὲν εἶνε ἠθικῶς ἐπιτετραμμένον νὰ δεχθῶμεν ἀνεπαρκῆ ἐπικουρίαν, ἡ ὁποία δὲν εἰμπορεῖ, νὰ μᾶς σώσῃ, διότι θὰ ὡμοιάζαμεν πρὸς τὸν εὐρισκόμενον εἰς παραμονὰς πτωχεύσεως ἔμπορον, ὁ ὁποῖος δανίζεται διὰ νὰ πληρώσῃ ληξιπρόθεσμους καὶ ἐπειγούσας ὑποχρεώσεις του, χωρὶς καμμίαν πεποίθησιν ὅτι θὰ εἰμπορέσῃ νὰ πληρώσῃ τοὺς νέους δανειστάς του. Ἐὰν μᾶς δοθῇ ὅ,τι ἐζητήσαμεν, ἐάν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῶν Ἐπανορθώσεων ἐπιδειχθῇ ἀπέναντι ἡμῶν τὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπεδείχθη τὴν τελευταίαν τοῦλάχιστον στιγμὴν τῆς Συνδιασκέψεώς τῆς Χάγης, ὥστε νὰ μὴ περιληφθοῦν εἰς τὸν λογαρισμὸν τῶν ἐπανορθώσεων τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἔπρεπε νὰ μᾶς δοθοῦν εἰς μερικὴν τοὐλάχιστον ἐξόφλησιν ἀναμφισβητήτων ἀπαιτήσεών μας, ἐὰν ὁ κόσμος, ὅπως ὑπάρχουν τὸν τελευταῖον καιρὸν προάγγελα σημεῖα ἐπανέλθῃ ὁριστικῶς εἰς τὸν κανονικὸν οἰκονομικὸν ρυθμὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπεμακρύνθη ἀπὸ πολλοῦ, τότε μὲ πνεῦμα αἰσιοδοξίας, ἀλλὰ ἐν πλήρει καλῇ πίστει ὑποστηρίζομεν ὅτι μετὰ μίαν πενταετίαν, ὅτε θ' ἀρχίσῃ ἡ κανονικὴ ἀπόδοσις τῶν παραγωγικῶν ἔργων, θὰ εἰμπορέσωμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν κανονικὴν καταβολὴν τῶν δανειακῶν μας ὑποχρεώσεων ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν εἰς ἀκέραιον.

ΘΑ ΖΗΤΗΣΩΜΕΝ ΝΑ ΓΙΝΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Ἐὰν αἱ προϋποθέσεις αὗται δὲν πραγματοποιηθοῦν, τότε θεωροῦμεν, ὅπως εἶπα καὶ ἄλλοτε, ὅτι ἡ εὐθύτης, ἡ ὀφειλομένη καὶ πρὸς τὴν χώραν καὶ πρὸς τοὺς δανειστάς μας, ἐπιβάλλει νὰ δηλώσωμεν ὅτι, μετὰ τὴν καταθλιπτικὴν ἐπίδρασιν ποὺ εἶχε ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς δημοσίας οἰκονομίας μας ἡ ἐπίτασις τῆς παγκοσμίου κρίσεως, ἡ ὁποία διέκοψε τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς μας ἀνασυγκροτήσεως, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθήσωμεν καταβάλλοντες ἀκεραίαν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δυσβαστάκτου δημοσίου χρέου μας. Δὲν θὰ ζητήσωμεν βέβαια νὰ ἐπιβάλωμεν οὐδὲ τότε μονομερῶς τὰς ἀντιλήψεις μας. Διότι οὐτε τὸ δίκαιον θὰ εἴχομεν ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τοιαύτην ἐνεργειαν, οὐτε τὴν δύναμιν, θὰ ζητήσωμεν ὅμως τὴν διεξαγωγὴν ἀμεροληπτου διαιτησίας, ἡ ὁποία μελετῶσα ἐπὶ τόπου καὶ κατὰ βάθος ὅλον τὸ ἑλληνικὸν οἰκονομικὸν πρόβλημα, θὰ ὁρίσῃ ποῖον μέρος τῶν δημοσίων προσόδων της δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ διαθέτῃ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους της, χωρὶς νὰ παυσῃ νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς πολίτας της ὅ,τι ὀφείλει νὰ παρέχῃ στοιχειωδῶς τοὐλάχιστον εἰς αὐτοὺς κάθε πολιτισμένον κράτος καὶ χωρὶς διὰ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν πόρων της νὰ δώσῃ ὅπλα εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς κοινωνικῆς τάξεως πρὸς ἀνατροπὴν αὐτῆς.

Ἡ εἰκὼν βέβαια αὐτὴ δὲν εἶνε φαιδρά. Ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως, εἴτε μᾶς δοθῇ οἰκονομικὴ βοήθεια εἴτε δὲν μᾶς δοθῇ, θὰ κατορθώσωμεν καὶ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ μας, ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς προασπίσεως τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς μας, νὰ διατηρήσωμεν, καὶ τὰ παραγωγικὰ ἔργα νὰ συνεχίσωμεν, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐξαντλήσεως τῶν πόρων μας ἡ ἀνάκαμψις τῆς ἀγορᾶς μας, ἡ ὁποία ἀφήρεσε ὅλας τὰς ἀναγκαίας προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐναντίον τῆς προειδοποιητικῆς νότας τῶν Δυνάμεων ἐπαναφορᾶς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῆς διαρρήξεως τοῦ συμμαχικοῦ δεσμοῦ μας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν. Τὴν πολιτικήν του ἐκείνην τῆς σπουδῆς πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἀρχῆς, πρὶν περατωθῇ ὁριστικῶς τὸ πολεμικὸν ἔργον, κατέκρινε κατ' ἐπανάληψιν ἔκτοτε, ὁ μοναρχικὸς τύπος μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ 1922, κηρύττων ὅτι διὰ τῆς σπουδῆς ἐκείνης ἐσυγχύσθησαν αἱ πολιτικαὶ εὐθύναι, καὶ ὑποστηρίζων ὅτι ἔπρεπε νὰ μὲ ἀφήσουν νὰ συμπληρώσω τὴν πολιτικήν μου, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι αὕτη θ' ἀπετύγχανε καὶ ὑπ' ἐμοῦ ἐφαρμοζομένη. Δὲν ἔχω καμμίαν διάθεσιν νὰ εἰσέλθω τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ζητήματος τούτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὀχι ἁπλῶς δύσκολον, ἀλλὰ καθ' αὐτὸ ἀδύνατον, θὰ ἦτο νὰ μείνωμεν σύμφωνοι μὲ τὸ λαϊκὸν κόμμα. Ἀλλὰ ἕνα πρᾶγμα εἶνε βέβαιον, ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα, σπεύσαν τότε νὰ λάβῃ τὴν ἀρχὴν ἔδωκεν ἀφορμὴν, εὐπρόσδεκτον, ἂν θέλετε, πρόφασιν, νὰ δημευθοῦν οὐσιαστικῶς νόμιμοι ἀπαιτήσεις τῆς Ἑλλάδος, ἀνερχόμεναι εἰς 40 περίπου ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν χωρὶς νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἀναγκαῖον θάρρος ν' ἀντιτάξῃ κατὰ τῆς ἀδίκου ταύτης συμπεριφορᾶς τὴν ἐνδεδειγμένην οἰκονομικὴν ἄμυναν. Τὸ γεγονὸς αὐτό, ἐξ ἑνὸς τοὐλάχιστον πρὸς τὴν στρατιωτικὴν καταστροφὴν τῆς Μ. Ἀσίας, εἶνε ἠ σπουδαιοτέρα ἀφορμὴ τῆς ἐξαντλήσεως τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀμφότερα δὲ τὰ γεγονότα ταῦτα ἐξηγοῦν διατί, ὅταν ὁ κυκλὼν τῆς παγκοσμίου κρίσεως συνεκλόνισε καὶ τὸ ἰδικόν μας οἰκονομικὸν οἰκοδόμημα, δοκιμάζομεν τόσην δυσκολίαν νὰ συνέλθωμεν ἀπὸ τὴν ταραχήν.

Τὸ λαϊκὸν κόμμα σήμερον ἐπιμένει ἀντιθέτως, ν' ἀποφύγῃ τὰ βάρη τῆς ἀρχῆς, ὡς νὰ ἦτο ἀμέτοχον ἐντελῶς πάσης εὐθύνης διὰ τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζομεν, καὶ ὡς νὰ εἶχε δικαίωμα καὶ εἰς περίστασιν ἀκόπον ὡς ἦτο εὔκολον τότε, κατόπιν συμφωνίας πρὸς τὸν Κεμὰλ Πασσᾶν, τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, καὶ διατηροῦν τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην, φροντίζον δὲ ἀπὸ κοινῆς ἐπίνευσιν ἀναλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν, συναποκομιζόντων μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ τελευταῖα στοιχεῖα τοῦ κινητο